

T., 29 grudnia 2020 r

Sygn. akt II K 784/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

przy udziale oskarżyciela substydiarnego M. C. (1)

po rozpoznaniu w dniach

30.10.,16.12.2019 r., 24.02.,16.12.2020 r. w T.

sprawy

1.J. G. (1)

urodzonego (...) we W.

syna J. i J. z d. K.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku publicznie pomawiał M. C. (1) na portalu społecznościowym (...), którego był administratorem, że oskarżycielka wysłała do niego smsa, w którym groziła mu, próbowała go zastraszyć oraz, że rozpowszechniała nieprawdziwe treści na ww. portalu informując, iż osoby chcące zakupić psy z hodowli oskarżycielki omijały ją z daleka oraz nakłaniał do kontaktów z J. K. (1), która zakupiła od oskarżycielki dwa psy sugerując, iż w hodowli dochodzi do nieprawidłowości, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki jako hodowcy psów rasowych w oczach zarówno osób, które zakupiły psy z jej hodowli, jak też w oczach potencjalnych nabywców psów z w/w hodowli i spowodowało spadek sprzedaży psów,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

3. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku nękał oskarżycielkę prywatną telefonami i smsami używając słów obraźliwych „spierdalaj”, „boisz się teraz odebrać czy atarowi konia walisz”, przez co wzbudził u M. C. poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszył jej prywatność,

- tj. o czyn z art. 190a § 1 kk

2. J. D.

urodzonego (...) w R.

syna S. i K.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał M. C. (1) na portalu społecznościowym (...) zamieszczając obrażające i nieprawdziwe informacje, że „właścicielka(...) naciąga na pieniądze, że zakupiony przez oskarżonego pies ma wady ukryte, że właścicielka hodowli nie zwróciła oskarżonemu pieniędzy, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki jako hodowcy psów rasowych w oczach zarówno osób, które zakupiły psy z jej hodowli, jak też w oczach potencjalnych nabywców psów z w/w hodowli i spowodowało spadek sprzedaży psów,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

3.J. K. (1)

urodzonej (...) w I.

córki A. i M.

oskarżonej o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał M. C. (1) na portalu społecznościowym (...) zamieszczając obrażające i nieprawdziwe wpisy na temat M. C. (1) i prowadzonej przez nią hodowli(...) m.in. nazywając ją „pseudohodowcą”, że „sprzedaje psy bez rodowodu”, rozprowadza chore psy, psy z jakimś upośledzeniem, że „hodowczyni żyje z odszkodowań i wymuszania”, że „nie ma jednej sprawy sądowej, ale 2 na 100 %, trzecia jest w trakcie gromadzenia materiałów”, że hodowczyni umie przygruchać sobie znajomych, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki jako hodowcy psów rasowych w oczach zarówno osób, które zakupiły psy z jej hodowli, jak też w oczach potencjalnych nabywców psów z w/w hodowli i spowodowało spadek sprzedaży psów,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiała oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

4.P. J. (1)

urodzonej (...) w I.

córki T. i J.

oskarżonej o to, że:

1. w dniu 22 czerwca 2017 roku oddając oskarżycielce wcześniej zakupionego psa rasy buldog francuski na skutek informacji pozyskanych z portalu społecznościowego(...) na temat hodowli L. wyzywała oskarżycielkę w miejscu jej zamieszkania, od nienormalnych, od wariatek, twierdząc, że sprzedaje chore psy, czym znieważyla ją,

- tj. o czyn z art. 216 § 1 kk

2. w dniu 22 czerwca 2017 roku, wraz z innym mężczyzną pomówiła oskarżycielkę prywatną o to, że sprzedała jej chorego psa i dużo starszego i swoją bezmyślnością i chęcią robienia kasy na zwierzętach naraziła zdrowie dziecka P. J. (1) oraz powołując się na rozmowę z P. K. (1) – prezesem organizacji do której należy oskarżycielka, który rzekomo zasugerował jej oddanie psa oskarżycielce i zwrot pieniędzy, wymusiła zwrot środków pieniężnych,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

5.K. S. (1)

urodzonego (...) w B.

syna S. i W.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku rozpowszechniał wobec różnych instytucji m.in. (...) (...) nieprawdziwe informacje na temat oskarżycielki prowadzącej hodowlę psów rasowych L., że psy z tej hodowli są chore, że właścicielka hodowli naciąga na pieniądze, że właścicielka nielegalnie handluje mięsem zakupionym dla psów, że posiada niezarejestrowane psy w hodowli, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki i spowodowało m.in. odmowę przyjęcia oskarżycielki jako hodowcy psów do (...) w S. oraz kontrolę z (...) w B., która nie potwierdziła informacji rozpowszechnionych przez oskarżonego,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki,

- tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego **J. G. (1)** uniewinnia od popełnienia czynów zarzucanych w punktach I i II aktu oskarżenia,

II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk umarza postępowanie w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu **J. G. (1)** w punkcie III aktu oskarżenia z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela,

III. oskarżonych **J. D.**, **J. K. (1)**, **P. J. (1)** i **K. S. (1)** uniewinnia od popełnienia czynów zarzuconych w akcie oskarżenia,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. M. M. (2) kwotę 924 zł (dziewięćset dwadzieścia cztery złote) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce prywatnej z urzędu,

V. zwalnia oskarżycielkę prywatną M. C. (1) od kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 784/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. G. (1), J. D., J. K. (1), P. J. (1), K. S. (1)	M. C. (1) wniosła prywatny akt oskarżenia przeciwko: J. G. (1) oskarżonemu o to, że: 1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku publicznie pomawiał M. C. (1) na portalu społecznościowym	

(...) (...), którego był administratorem, że oskarżycielka wysłała do niego smsa, w którym groziła mu, próbowała go zastraszyć oraz, że rozpowszechniała nieprawdziwe treści na ww. portalu informując, iż osoby chcące kupić psy z hodowli oskarżycielki omijały ją z daleka oraz nakłaniał do kontaktów z J. K. (1), która zakupiła od oskarżycielki dwa psy sugerując, iż w hodowli dochodzi do nieprawidłowości, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki jako hodowcy psów rasowych w oczach zarówno osób, które zakupiły psy z jej hodowli, jak też w oczach potencjalnych nabywców psów z w/w hodowli i spowodowało spadek sprzedaży psów, tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk;

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki, tj. o czyn z art. 212 § 1 kk;

3. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku nękał oskarżycielkę prywatną telefonami i smsami używając słów obraźliwych „spierdalaj”, „boisz się teraz odebrać czy atarowi konia walisz”, przez co wzbudził u M. C. poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszył jej prywatność, tj. o czyn z art. 190a § 1 kk.

J. D. oskarżonemu o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał M. C. (1) na portalu społecznościowym(...) (...) zamieszczając obrażające i nieprawdziwe informacje, że „właścicielka hodowli owczarka niemieckiego L. naciąga na pieniądze, że zakupiony przez oskarżonego pies ma wady ukryte, że właścicielka hodowli nie zwróciła oskarżonemu pieniędzy, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki jako hodowcy psów rasowych w oczach zarówno osób, które zakupiły psy z jej hodowli, jak też w oczach potencjalnych nabywców psów z w/w hodowli i spowodowało spadek sprzedaży psów, tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk;

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo

opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki, tj. o czyn z art. 212 § 1 kk;

J. K. (1) oskarżonej o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiał M. C. (1) na portalu społecznościowym (...) (...) zamieszczając obrażające i nieprawdziwe wpisy na temat M. C. (1) i prowadzonej przez nią hodowli owczarka niemieckiego m.in. nazywając ją „pseudohodowcą”, że „sprzedaje psy bez rodowodu”, rozprowadza chore psy, psy z jakimś upośledzeniem, że „hodowczyni żyje z odszkodowań i wymuszania”, że „nie ma jednej sprawy sądowej, ale 2 na 100 %”, trzecia jest w trakcie gromadzenia materiałów”, że hodowczyni umie przygruchać sobie znajomych, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki jako hodowcy psów rasowych w oczach zarówno osób, które zakupiły psy z jej hodowli, jak też w oczach potencjalnych nabywców

psów z w/w hodowli i spowodowało spadek sprzedaży psów, tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk;

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomawiała oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki, tj. o czyn z art. 212 § 1 kk;

P. J. (1) oskarżonej o to, że:

1. w dniu 22 czerwca 2017 roku oddając oskarżycielce wcześniej zakupionego psa rasy buldog francuski na skutek informacji pozyskanych z portalu społecznościowego(...) (...) na temat hodowli L. wyzywała oskarżycielkę w miejscu jej zamieszkania, od nienormalnych, od wariatek, twierdząc, że sprzedaje chore psy, czym znieważyla ją, tj. o czyn z art. 216 § 1 kk,

2. w dniu 22 czerwca 2017 roku, wraz z innym mężczyzną pomówiła oskarżycielkę prywatną o to, że sprzedała jej chorego psa i dużo starszego i swoją bezmyślnością i chęcią robienia kasy

na zwierzętach naraziła zdrowie dziecka P. J. (1) oraz powołując się na rozmowę z P. K. (1) – prezesem organizacji do której należy oskarżycielka, który rzekomo zasugerował jej oddanie psa oskarżycielce i zwrot pieniędzy, wymusiła zwrot środków pieniężnych, tj. o czyn z art. 212 § 1 kk.

K. S. (1) oskarżonemu o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku rozpowszechniał wobec różnych instytucji m.in.(...) (...) w B. nieprawdziwe informacje na temat oskarżycielki prowadzącej hodowlę psów rasowych L., że psy z tej hodowli są chore, że właścicielka hodowli naciąga na pieniądze, że właścicielka nielegalnie handluje mięsem zakupionym dla psów, że posiada niezarejestrowane psy w hodowli, co poniżyło i naruszyło dobre imię oskarżycielki i spowodowało m.in. odmowę przyjęcia oskarżycielki jako hodowcy psów do (...)w S. oraz kontrolę z (...) w B., która nie potwierdziła informacji rozpowszechnionych przez oskarżonego, tj. o czyn z art. 212 § 1 kk;

2. w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do

		30 czerwca 2017 roku pomawiał oskarżycielkę w (...)ie, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki, tj. o czyn z art. 212 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. C. (1) prowadziła hodowlę psów rasowych. Jej klientami byli m.in. J. D., J. K. (1) oraz P. J. (1). J. D. zakupił od M. C. (1) psa rasy owczarek niemiecki za kwotę 1.500 zł bez dokumentacji, nabywał od niej także mięso, którym go karmił. Po upływie 3 miesięcy nabywca zwrócił hodowczyni psa z uwagi na wadę uszu. Kobieta przyjęła psa, lecz nie zwróciła J. D. pieniędzy. Nabywca skierował sprawę do sądu i uzyskał prawomocny wyrok zasądający na jego rzecz kwotę 1.500 zł, a następnie skierował sprawę do egzekucji. Ł. P. (1) także zakupił od M. C. (1) psa rasy owczarek niemiecki i podarował go J. K. (1), która zamierzała otworzyć własną hodowlę. Podczas badania przez	częściowo zeznania M. C.	2-3,12-14,265-268	

weterynarza okazało się, że pies cierpi na dysplazję stawów, która wyklucza go z krycia. J. K. (1) chciała zwrócić hodowczynie psa i uzyskać zwrot pieniędzy, lecz kobiety nie doszły do porozumienia. J. K. (1) skierowała sprawę przeciwko M. C. (1) na drogę postępowania cywilnego. P. J. (1) nabyła od M. C. (1) psa rasy buldog francuski za kwotę 1.000 zł. Okazało się, że pies cierpi na wiele schorzeń, a także nie miał wymaganych szczepień i wykryto u niego gronkowca. W dniu 22 czerwca 2017 roku P. J. (1) zwróciła M. C. (1) psa. Między kobietami wywiązała się scysja podczas której P. J. (1) powiedziała do hodowczynie „nie zachowuj się jak wariatka”. Zwróciła jej także uwagę, że sprzedała jej dużego psa, bez wymaganych szczepień, zaś wykryte u zwierzęcia pasożyty mogły stanowić zagrożenie dla jej córki. K. S. (1) jest wiceprezesem Związku (...) i przyjeżdżał do M. C. (1) na przeglądy miotów. (...)w B. zwrócił się do K. S. (1) o udzielenie informacji dotyczących hodowli prowadzonej przez M. C. (1). K. S. (1) w osobistej rozmowie z przedstawicielami ww. podmiotu przekazał informacje o nieprawidłowościach w hodowli na które zwracali mu uwagę klienci M. C. (1).

W dniu 4 lipca 2017 roku w miejscu prowadzenia hodowli przeprowadzono kontrolę w trakcie której M. C. (1) mimo opieki nad stadem 30 psów oraz nieokreślonej liczby szczeniąt przedstawiła jedynie 3 ważne świadectwa potwierdzające szczepienia przeciwko wściekliźnie i nie udostępniła do kontroli miejsca przetrzymywania karmy. (...) Federacja (...) otrzymała informacje o nieprawidłowościach w hodowli M. C. (1), które zostały podpisane przez J. K. (1) i P. J. (1). M. C. (1) nie jest członkiem (...), gdyż nie złożyła do żadnego oddziału tej instytucji deklaracji członkowskiej. J. G. (1) był administratorem grupy zamkniętej(...) (...) na portalu F., której użytkownikiem była także J. K. (1). Zamieściła ona na grupie następujące komentarze dotyczące M. C. (1): „hodowczyni żyje z odszkodowań i wymuszania” , „rozprowadza chore psy, psy z jakimś upośledzeniem”, „nie ma jednej sprawy sądowej, ale 2 na 100 %, trzecia jest w trakcie gromadzenia materiałów”, „hodowczyni umie przygruchać sobie znajomych”. J. G. (1) w prywatnej rozmowie z innymi użytkownikiem grupy poinformował, iż osoby chcące zakupić psy z hodowli M. C. (1)

<p>omijały ją z daleka oraz nakłaniał do kontaktów z J. K. (1), która zakupiła od oskarżycielki dwa psy. Zamieścił także na grupie post: „pani z hodowli L. próbowała mnie zastraszyć, cytuję: proszę sprostować te pomówienia w przeciwnym razie zgłoszę to na Policję wraz z informacją jakie przekrety robiłeś ze szczeniakami” oraz „dostałem smsa od pani C. z groźbą jeśli nie usunę tego postu to pójdzie na Policję za tę prawdę”. J. D. zamieścił na powyższej grupie m.in. wpis „jak Pani mi odda 1500 zł to zakończymy sprawę, bo to jest prawda, że Pani mnie oszukała” skierowany do M. C. (1) oraz odniósł się do wad nabytego psa „ukryte wady to nie stanęły mu uszy i brak jednego jądra”. Osoby o nieokreślonej tożsamości (kobiety i mężczyźni) poinformowały (...), że M. C. (1) nieprawidłowo opiekuje się swoim dzieckiem.</p>			
<p>wyjaśnienia J. D.</p>	<p>262-263,377</p>		
<p>wyjaśnienia J. K.</p>	<p>263,377</p>		
<p>wyjaśnienia P. J.</p>	<p>263,377</p>		
<p>wyjaśnienia K. S.</p>	<p>264,377</p>		
<p>wyjaśnienia J. G.</p>	<p>378</p>		

zeznania R. K.	381		
zeznania E. G.	381		
zeznania Ł. P.	382		
zeznania A. S.	411v.-412		
zeznania M. J.	542v.-543		
wydruk z grupy(...) (...) "	7,9,21,22		
dokumentacja złożona przez J. K.	25-32,126-130		
wydruk wiadomości J. G.	53-54		
dokumentacja złożona przez P. J.	133-137		
pisma z (...)	281,284		
pismo z (...) Federacji (...)	319-320		
zeznanie P. K.	379-380		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo zeznania M. C.	<p>Dokonując oceny zeznań oskarżycielki posiłkowej M. C. (1) Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w zakresie w którym pokrywają się z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w toku niniejszej sprawy, głównie opierającymi się na wyjaśnieniach oskarżonych i przedłożonej przez nich dokumentacji. Nie ulega wątpliwości, że oskarżycielka posiłkowa prowadziła hodowle trzech różnych ras psów, zaś niektórzy klienci (w tym J. D., J. K. (1) i P. J. (1)) byli niezadowoleni ze stanu zdrowia nabytych zwierząt i postanowili je zwrócić, a nawet popadli z hodowczynią w konflikt, a także byli stronami spraw sądowych. Mimo, iż oskarżycielka postrzegала negatywne opinie o jej hodowli jako krzywdzące, to zgromadzony w niniejszej sprawie materiał w postaci protokołów z kontroli, dokumentacji medycznej psów i wyjaśnień oskarżonych, pozwolił stwierdzić, że znajdowały</p>	

		<p>one potwierdzenie w rzeczywistości. Zdaniem sądu zeznania M. C. (1) nie mogły stanowić podstawy do dokonania ustaleń w zakresie stanu faktycznego.</p> <p>Oskarżycielka prywatna zaprezentowała subiektywną interpretację zachowań poszczególnych oskarżonych czy też użytych przez nich sformułowań, która nie mogła się ostać.</p>
<p>wyjaśnienia J. D.</p>	<p>J. D. również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w jego mniemaniu M. C. (1) jest oszustką, bowiem pies, którego od niej nabył miał ukryte wady i zwrócił go hodowczynie, lecz ta nie oddała mu pieniędzy, które zapłacił za psa. Oskarżony potwierdził, że dokonał dwóch wpisów na portalu społecznościowym w których odniósł się do sytuacji po zakupie psa od M. C. (1). Nadto J. D. wskazał także, że uzyskał wyrok w sprawie cywilnej w którym zasądzono na jego rzecz od hodowczynie kwotę, którą powinna zwrócić mu za psa. Zaprzeczył również, by miał jakąkolwiek wiedzę na temat sytuacji prywatnej M. C. (1) i zgłaszał jakiegokolwiek nieprawidłowości do (...)u.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z materiałem</p>	

dowodowym zgromadzonym w toku niniejszej sprawy. J. D. odniósł się w swoich wpisach do sytuacji, która faktycznie miała miejsce – zakupił od M. C. (1) psa, który nie nadawał się do założenia hodowli dlatego też postanowił go zwrócić, lecz nie otrzymał od hodowczynie zwrotu pieniędzy, która ostatecznie została zobowiązana przez sąd do zapłaty kwoty 1.500 zł na jego rzecz. J. D. bez wątpienia mógł się czuć w pewien sposób „oszukany”, oczywiście w potocznym tego słowa rozumieniu. Dlatego też Sąd uznał, iż sformułowane przez niego wpisy nie stanowią pomówienia. Nadto brak jest dowodów potwierdzających, by to oskarżony zawiadomił (...) o nieprawidłowej opiece oskarżycielki nad jej synem.

wyjaśnienia J. K.

J. K. (1) także nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, że narzeczony – Ł. P. (1) kupił od oskarżycielki prywatnej psa, którego jej podarował celem założenia hodowli. Podczas badania przez weterynarza okazało się, że pies cierpi na dysplazję stawów, która wyklucza go z krycia. J. K. (1) przyznała, że chciała zwrócić hodowczynie psa i uzyskać zwrot pieniędzy,

lecz kobiety nie doszły do porozumienia. Oskarżona dodała, że skierowała sprawę przeciwko M. C. (1) na drogę postępowania cywilnego. Przyznała, że pisała komentarze na temat sytuacji z hodowczynią, które zamieszczała na portalu społecznościowym, lecz zamieszczał je także jej narzeczony.

Wyjaśnienia oskarżonej są zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszej sprawy, w tym zeznaniami **L. P. (1)**, które Sąd także uznał za wiarygodne, bowiem korelują z zeznaniami J. K. (1). Nie ulega wątpliwości, że J. K. (1) zamieściła następujące komentarze: „hodowczyni żyje z odszkodowań i wymuszania”, „rozprowadza chore psy, psy z jakimś upośledzeniem”, „nie ma jednej sprawy sądowej, ale 2 na 100 %, trzecia jest w trakcie gromadzenia materiałów”, „hodowczyni umie przygruchać sobie znajomych”. Brak jest dowodów, by umieściła pozostałe komentarze opisane w zarzucie. Odnosiły się one do konfliktu z M. C. (1), ale należy podkreślić, że określenia dotyczące stanu psa, który zakupiła oskarżona nie były gołosłowne, bowiem potwierdziła je przedkładając

	<p>dokumentację medyczną psa. Prawdziwe były także stwierdzenia dotyczące spraw sądowych. Oskarżona wyraziła swoją subiektywną ocenę postawy hodowczynie odnosząc się do konfliktu pomiędzy nimi. Nadto brak jest dowodów potwierdzających, by to oskarżona zawiadomiła (...) o nieprawidłowej opiece oskarżycielki nad jej synem.</p>	
wyjaśnienia P. J.	<p>P. J. (1) także nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, że w dniu 22 czerwca 2017 roku zwróciła M. C. (1) psa. Dodała, że między kobietami wywiązała się scysja podczas której powiedziała do hodowczynie „nie zachowuj się jak wariatka”. Przyznała, iż zwróciła jej także uwagę, że sprzedała jej dużego psa, bez wymaganych szczepień, zaś wykryte u zwierzęcia pasożyty mogły stanowić zagrożenie dla jej córki.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonej są zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszej sprawy. Oskarżona potwierdziła, że popadła z oskarżycielką prywatną w konflikt związany z tym, że sprzedała jej psa u którego zdiagnozowano gronkowca, a także ujawniła, że pies nie</p>	

	<p>posiadał wymaganych szczepień i jej to wypomniała w rozmowie. Dodała również, że mogła nazwać oskarżycielkę „wariatką”, lecz nie miało to miejsca publicznie. Tym samym Sąd uznał wyjaśnienia za wiarygodne albowiem zasadniczo pokrywają się z zeznaniami M. C. (1) co do przebiegu zdarzeń objętych zarzutami.</p>	
<p>wyjaśnienia K. S.</p>	<p>K. S. (1) również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, iż (...) w B. zwrócił się do niego o udzielenie informacji dotyczących hodowli prowadzonej przez M. C. (1), zaś w osobistej rozmowie z przedstawicielami ww. podmiotu przekazał informacje o nieprawidłowościach w hodowli na które zwracali mu uwagę klienci tej hodowczynie. Zaprzeczył również, by doprowadził do usunięcia oskarżycielki prywatnej z (...). Zaprzeczył również, by miał jakąkolwiek wiedzę na temat sytuacji prywatnej M. C. (1) i zgłaszał jakiegokolwiek nieprawidłowości do (...).</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszej sprawy, a przede wszystkim z pismami</p>	

z (...), a także z(...). Oskarżony rzeczywiście służbowo był zobowiązany do udzielenia informacji na temat hodowli M. C. (1), zaś negatywne informacje na ten temat mógł pozyskać choćby od pozostałych oskarżonych. P. J. (1) wskazywała, że kontaktowała się z ww. Nadto ustalono, że M. C. (1) nie jest członkiem (...), gdyż nie złożyła do żadnego oddziału tej instytucji deklaracji członkowskiej, a więc oskarżony nie ma z tym związku. Nadto brak jest dowodów potwierdzających, by to oskarżona zawiadomiła (...) o nieprawidłowej opiece oskarżycielki nad jej synem.

wyjaśnienia J. G.

J. G. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że zna M. C. (1) jedynie z grupy „O. niemiecki nie (...) na F., lecz kobieta została z niej wyrzucona za awanturowanie się. Oskarżony przyznał, że M. C. (1) skontaktowała się z nim w nocy żądając, by usunął negatywny post dotyczący jej hodowli, gdyż w przeciwnym razie będzie zmuszona zawiadomić Policję. Dodał, że zawiadomił o tym pozostałych członków grupy. Zaprzeczył również, by miał jakąkolwiek wiedzę na temat sytuacji

	<p>prywatnej M. C. (1) i zgłaszał jakiegokolwiek nieprawidłowości do (...)u.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszej sprawy. Fakt, iż odradził rozmówcy korzystanie z hodowli oskarżycielki prywatnej wynikał z informacji, które pozyskał od innych członków grupy, w tym J. K. (1), do której odesłał rozmówcę. Jednocześnie poinformował członków grupy o wiadomości, którą otrzymał od M. C. (1), bowiem było to związane z funkcjonowaniem tejże grupy. Biorąc pod uwagę powyższe, nie ma podstaw, by uznać, że wpisy czy wypowiedzi oskarżonego o treści opisanej w zarzucie stanowiły pomówienie M. C. (1). Nadto brak jest dowodów potwierdzających, by to oskarżony zawiadomił (...) o nieprawidłowej opiece oskarżycielki nad jej synem.</p>	
zeznania R. K.	Przesłuchana w charakterze świadka R. K. (2) – pracownik socjalny, również nie potrafiła wskazać danych osobowych osób, które poinformowały (...), że M. C. (1) nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań	

zeznania E. G., P. K. i A. S.	<p>Sąd postrzegł jako wiarygodne zeznania P. K. (1), E. G. (2) oraz A. S. (2), którzy wykonywali kontrole w hodowli prowadzonej przez oskarżycielkę prywatną. Odnieśli się do podjętych w ramach kontroli czynności służbowych i określili nieprawidłowości ujawnione w ich toku. Nie ma podstaw, by uznać, że powyżsi świadkowie mieli interes w tym, by zeznawać na niekorzyść oskarżycielki posiłkowej.</p>	
zeznania Ł. P.	<p>Zeznania świadka są jasne i spójne, sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania</p>	
zeznania M. J.	<p>sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są jasne i logiczne, świadek w sposób możliwie dokładny przedstawił znane mu okoliczności przedmiotowej sprawy, wyjaśnił także, że e-maila, który wysłał do Sądu napisał na prośbę oskarżycielki prywatnej a informacje w nim zawarte nie są prawdziwe. Świadek wskazał, że zapoznał się z dokumentacją przedłożoną przez drugą stronę, tj. nabywców psa i z tej dokumentacji wynikało, że pies został sprzedany z wadami</p>	

Pisma i dokumenty dołączone do akt w toku postępowania	Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów przedłożonych przez oskarżycielkę prywatną, a także oskarżonych. Żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Norma wyrażona w przepisie art. 212 § 1 k.k. stanowi, że karze podlega ten, kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą			

osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności.

Istotą pomówienia jest co najmniej potencjalna zdolność do poniżenia pokrzywdzonego w opinii publicznej lub narażenia na utratę zaufania. Pomówienie jest więc przestępstwem formalnym z abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo, dla dokonania którego nie jest wymagany skutek, ale odpowiedzialność karna uzależniona jest od możliwości wystąpienia szkody moralnej po stronie osoby pokrzywdzonego w postaci możliwości poniżenia lub narażenia na utratę zaufania (postanowienie SN z 14 października 2010 roku, II KK 105/10, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 1963). Do popełnienia przestępstwa z art. 212 k.k. konieczne jest jedynie to, aby zawarte w pomówieniu informacje były obiektywnie zdadne do wywołania wskazanego skutku i nie jest ważne, czy zostały uznane za prawdziwe (postanowienie SN z 9 października 2001 r., IV KKN 78/97, Legalis).

Narażenie na poniżenie pokrzywdzonego w opinii publicznej zachodzi w sytuacji, gdy istnieje realne niebezpieczeństwo pogorszenia w odbiorze społecznym ukształtowanej co do niego opinii. Poniżenie oznacza bowiem zawsze pomniejszenie lub uszczuplenie wartości innej osoby, jej upokorzenie lub zhańbienie. Słusznie wskazano w orzecznictwie, że art. 212 § 1 k.k. mówi nie o poniżeniu w ogóle, lecz o poniżeniu "w opinii publicznej", co oznacza, że chodzi tu nie tyle o urazę osobistych uczuć osoby pokrzywdzonej, ale o to, jak osoba pomówiona będzie postrzegana przez szeroki, nieokreślony krąg osób. Karalne jest więc takie pomówienie, które może prowadzić do upokorzenia danej osoby w opinii innych osób, spowodować, że inne osoby będą uważać pokrzywdzonego za osobę poniżoną (postanowienie SN z 14 października 2010 r., II KK 105/10, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 1963). Przez postępowanie, o którym mowa w art. 212 § 1 k.k. należy rozumieć odnoszenie się sprawcy do określonego zachowania pokrzywdzonego, np. pomówienie o kontakty ze światem przestępczym, o popełnienie przestępstwa lub zachowanie sprzeczne z przyjętymi obyczajami

(moralnością) lub zasadami współżycia społecznego. Pomówienie może zatem dotyczyć przedstawiania zachowania pokrzywdzonego zarówno, gdy jest ono sprzeczne z prawem, jak również gdy co do zasady jest legalne, lecz w określonej sytuacji przedstawia go w negatywnym świetle.

Od strony podmiotowej przestępstwo zniesławienia zarówno w typie podstawowym, jak i kwalifikowanym może być popełnione tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Sprawca musi zatem chcieć pomówić pokrzywdzonego, albo przewidując, że jego słowa mogą mieć charakter pomawiający, na to się godzić.

W wyniku oceny zgromadzonych dowodów Sąd uznał, iż treści, które przytoczyła oskarżycielka prywatna stanowią jedynie jej subiektywne odczucie pomówienia, niemniej jednak poszczególni oskarżeni swoimi zachowaniami nie wypełnili znamion wyżej opisanego przestępstwa.

J. G. (1) przekazał innym użytkownikom grupy, której był administratorem informacje, które pozyskał od innych osób. Fakt,

iż odradził rozmówcy korzystanie z hodowli oskarżycielki prywatnej wynikał z informacji, które pozyskał od innych członków grupy, w tym J. K. (1), do której odesłał rozmówcę. J. G. (1) oparł się na kilku negatywnych komentarzach dotyczących hodowli prowadzonej przez M. C. (1). Nadto oskarżycielka prywatna chcąc, by oskarżony jako moderator grupy usunął te komentarze chciała wymóc, by jej potencjalni klienci nie mieli dostępu do negatywnych komentarzy na temat jej hodowli. Dlatego też, w ocenie Sądu treści sformułowane przez J. G. (1) nie stanowią pomówienia. Jego celem nie było pomówienie oskarżycielki prywatnej, lecz opisanie sytuacji, które rzeczywiście miały miejsce i przekazanie rad innym hodowców psów, w oparciu o komentarze innych osób. Dlatego też należało uniewinnić go od popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów.

Prywatny akt oskarżenia obejmował czyn z art. 190a § 1 kk, którego miał dopuścić się J. G. (1). Jest to czyn ścigany z oskarżenia publicznego, dlatego też wobec faktu, iż postępowanie w niniejszej sprawie zostało zainicjowane przez oskarżycielkę prywatną, należało umorzyć

postępowanie w tym zakresie, wobec zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 9 kpk w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

Odnosząc się do pierwszego z czynów zarzucanych J. D. wskazać trzeba, że nie ulega wątpliwości, iż nabył od oskarżycielki prywatnej psa z którego stanu nie był zadowolony i zwrócił hodowczyni psa z uwagi na wadę uszu. Kobieta przyjęła psa, lecz nie zwróciła J. D. pieniędzy. Nabywca skierował sprawę do sądu i uzyskał prawomocny wyrok zasądający na jego rzecz kwotę 1.500 zł, a następnie skierował sprawę do egzekucji. Oskarżony przekazał więc innym członkom grupy opis sytuacji z jego udziałem. J. D. poczuł, że został „naciągnięty” na pieniądze, wobec postawy oskarżycielki. Dlatego też jego celem nie było pomówienie oskarżycielki prywatnej, a jedynie ostrzeżenie innych potencjalnych nabywców przed zakupem psa od ww. Dzielił się z innymi swoimi doświadczeniami. Tym samym Sąd uznał, iż nie wypełnił swoim zachowaniem znamion przestępstwa z art. 212 § 1 i 2 kk. Dlatego też należało uniewinnić go od

popelnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów.

Analogicznie Sąd ocenił zachowanie oskarżonej J. K. (1) w zakresie pierwszego z zarzucanych jej czynów. W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że brak jest dowodów, by zamieściła ona wszystkie wpisy określone w zarzucie, bowiem nie potwierdziły tego wydruki wiadomości. Zamieściła ona na grupie następujące komentarze dotyczące M. C. (1): „hodowczyni żyje z odszkodowań i wymuszania” , „rozprowadza chore psy, psy z jakimś upośledzeniem”, „nie ma jednej sprawy sądowej, ale 2 na 100 %, trzecia jest w trakcie gromadzenia materiałów”, „hodowczyni umie przygruchać sobie znajomych”. Ostatni z powyższych komentarzy z uwagi na treść w ogóle nie odnosi się do prowadzonej przez oskarżycielkę działalności i nie można go rozpatrywać jako treści pomawiającej. Odnosząc się do pozostałych komentarzy wskazać trzeba, że także J. K. (1), podobnie jak J. D., nie była zadowolona ze stanu zdrowia nabytego od niej psa i chciała go zwrócić hodowczyni oraz uzyskać zwrot pieniędzy, lecz kobiety nie doszły do porozumienia. J. K. (1) skierowała sprawę przeciwko M.

C. (1) na drogę postępowania cywilnego. Odniosła się więc do realnej sytuacji i dzieliła swoim doświadczeniem. Jej celem nie było pomówienie oskarżycielki prywatnej, a jedynie ostrzeżenie innych potencjalnych nabywców przed zakupem psa od ww. Dlatego też należało uniewinnić ją od popełnienia pierwszego z zarzucanych jej czynów.

P. J. (1) została oskarżona o znieważenie M. C. (1). Publiczny charakter czynu, o jakim mowa w treści art. 216 § 1 kk, oznacza, że czyn został popełniony w taki sposób, że może być dostrzeżony przez nieokreśloną z góry liczbę osób. "Publiczność działania" ma miejsce wtedy, kiedy zniewaga kierowana do konkretnej osoby mogła być odebrana przez szeroki, bliżej nieokreślony krąg osób. Sąd Najwyższy w wyr. z 4.2.2003 r. (IV KK 79/02, niepubl.), odnoszącym się jednak do art. 256 § 1 KK z 1932 r., stwierdził, że o "publiczności działania" można mówić jedynie wówczas, gdyby mogło być ono dostrzegane przez nieokreśloną ani ilościowo, ani indywidualnie liczbę osób. Podobny pogląd sformułował wcześniej Sąd Najwyższy, jeszcze w okresie międzywojennym, w wyr. z 10.2.1937 r., stwierdzając, że

to czy zagadnienie czy zniewaga zostały uczynione publicznie, czy też nie zależne jest od rozstrzygnięcia czy w danej chwili zachodziła możliwość usłyszenia zniewagi przez nieokreśloną ani ilościowo, ani indywidualnie liczbę osób (wyr. SN z 10.2.1937 r., II K 1554/36, OSN(K) 1937, Nr 8, poz. 225). Zarówno P. J. (1), jak i M. C. (1) wskazały, że do znieważenia oskarżycielki prywatnej przez P. J. (1) miało dojść w toku rozmowy pomiędzy obiema kobietami, a więc nie nastąpiło to publicznie, lecz w trakcie kłótni, która wywiązała się podczas próby zwrotu psa przez klientkę. Dlatego też w tym zakresie należało ją uniewinnić.

Odnosząc się do drugiego z zarzucanych jej czynów – pomówienia o to, że sprzedała jej chorego psa i dużo starszego i swoją bezmyślnością i chęcią robienia kasy na zwierzętach naraziła zdrowie dziecka P. J. (1) wskazać trzeba, że oskarżona przedstawiła szereg dokumentów z których wynika, że pies, którego nabyła od oskarżycielki prywatnej rzeczywiście był chory. Oskarżona czuła się oszukana przez hodowczynię i obawiała się, że jej dziecko mogło się zarazić pasożytami od

nabytego psa. Przekazała więc M. C. (1) swoją opinię na ten temat. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż ta opinia została przekazana oskarżycielce posiłkowej bezpośrednio nie mogła ukształtować ujemnej, a w szczególności poniżającą opinię o pokrzywdzonej w żadnym środowisku. Dlatego też w tym zakresie również należało ją uniewinnić.

Odnosząc się do pierwszego z czynów zarzucanych K. S. (1) wskazać trzeba, że z racji pełnionej przez niego funkcji udzielał (...)informacji na temat hodowli prowadzonej przez oskarżycielkę prywatną. W osobistej rozmowie z przedstawicielami ww. podmiotu przekazał informacje o nieprawidłowościach w hodowli na które zwracali mu uwagę klienci tej hodowczynie. Potwierdzono to poprzez pozyskanie dokumentacji z ww. podmiotu. Celem oskarżonego nie było więc pomówienie ww. ale zwrócenie uwagi na nieprawidłowości, które wymagałyby ewentualnego zweryfikowania. Część z nich, w toku kontroli rzeczywiście się potwierdziła. Nadto ustalono, że M. C. (1) nie jest członkiem (...), gdyż nie złożyła do żadnego oddziału tej instytucji

deklaracji członkowskiej, a więc oskarżony nie ma z tym związku. Dlatego też w tym zakresie również należało oskarżonego uniewinnić.

M. C. (1) oskarżyła J. G. (1), J. K. (1) oraz J. D. i K. S. (1) o to, że w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku pomówili oskarżycielkę w (...)ie, o to, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem, co poniżyło ją w oczach ww. instytucji i osób, jak też naraziło jej dobre imię, a w konsekwencji spowodowało kontrolę pracownika ww. instytucji, która nie potwierdziła informacji rozpowszechnianych przez oskarżonego wobec oskarżycielki. Zarówno J. G. (1), jak i J. K. (1) oraz J. D. nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. M. C. (1) zeznała, że w jej miejscu zamieszkania przebywali nie tylko ww. oskarżeni, zaś w (...) poinformowano ją, że „donosy” składali mężczyźni i kobiety o nieokreślonej tożsamości. Przesłuchana w charakterze świadka R. K. (2) – pracownik socjalny, również nie potrafiła wskazać danych osobowych osób, które poinformowały (...), że M. C. (1) nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem. Wskazać nadto trzeba, że oskarżeni znają oskarżycielkę prywatną w

<p>związku z prowadzoną przez nią hodowlą psów, a więc łączyły ich kontakty handlowe i zawodowe, nie osobiste. Brak jest więc dowodów, które potwierdziłyby, że ww. oskarżeni pomawiali M. C. (1) w (...)ie o to, że nieprawidłowo opiekuje się dzieckiem. Dlatego też Sąd uniewinnił oskarżonych od popełnienia tychże czynów.</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>J. G. (1)</p>	<p>II</p>	<p>III</p>	<p>Prywatny akt oskarżenia w odniesieniu do J. G. (1) obejmował czyn z art. 190a § 1 kk. Jest to czyn ścigany z oskarżenia publicznego, dlatego też wobec faktu, iż postępowanie w niniejszej sprawie zostało zainicjowane przez oskarżycielkę prywatną, należało umorzyć postępowanie w tym</p>

		zakresie, wobec zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 9 kpk w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela.
inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
VI. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV, V	Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżycielkę prywatną od ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na jej sytuację materialną i finansową. Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżycielka prywatna korzystała w niniejszej sprawie z pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądzono na rzecz ustanowionego pełnomocnika na	

podstawie § 17 ust. 2 pkt 3, ust. 7 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu kwotę 924 złote powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów obrony udzielonej z urzędu.

Podpis